

Slikkertjes-Nieuwsbrief

familievanderslikke.nl

TIENDE JAARGANG

NUMMER 117, SEPTEMBER 2016

Geliefde familie,

Mede op verzoek van anderen leek het ons goed deze nieuwsbrief te beginnen met de Memorandum van (oom) Peter die hij gehouden heeft tijdens de begrafenis met betrekking tot onze geliefde broer en oom Cees van der Slikke. (Oom) Cees is geboren op donderdag 2 mei 1946 en overleden op woensdag 24 augustus 2016.

Lieve Emelda, Diane, Manuel, Erik, Robin, Jeroen, Lieke, broers, zusters, zwagers, schoonzussen, schoonmoeder Rie, vrienden, burens en andere aanwezigen,

(oom) Cees van der Slikke

Emelda heeft mij op donderdag 18 augustus gevraagd of ik een woordje zou willen doen op Cees zijn begrafenis. Ik heb hierop direct ja gezegd.

Wij zijn hier bij elkaar om Cees te gedenken en hem de laatste eer te bewijzen.

Velen van de aanwezigen hebben Cees goed gekend en weten dat hij een bijzonder mens was. Cees was iemand met veel kanten. Cees was een levensgenieter, een charmeur, gezellig, huishoudelijk ingesteld, zorgzaam. Hij zei altijd: "Ah joh, niet van dat benauwde." Cees was soms hard voor anderen, maar vooral hard voor zichzelf. Cees was een man van emoties, soms hóóg oplopende emoties en iemand met het hart op de tong..

Velen van jullie, maar ook ik, hebben daar soms pijn van ondervonden, want wij wilden Cees immers zo graag helpen als hij het weer moeilijk had. Maar juist in moeilijke tijden was Cees niet zo gemakkelijk benaderbaar. Vaak handelde Cees uit een brevet van onvermogen. Hij wilde niet zielig gevonden worden. Cees kon de helpende hand niet accepteren. Hij wilde zijn boontjes eerst en vooral zelf doppen.

Daarentegen als het met Cees goed ging, was hij de eerste die anderen erin wilde laten delen. Hij kon dan ongekend gul en gastvrij zijn en buitengewoon royaal uitpakken. Bijna niets was hem dan te gek. Hij wilde dan perse het etentje betalen of iedereen van een borrel voorzien.

Redactie:
M.M. van der Slikke
E-mail:
MMvdSlikke@klikSAFE.nl

Sitebeheer:
Lydia den Toom - van Krimpen
E-mail:
Toom@kpnmail.nl

Cees hield intens van op vakantie gaan. Emelda vertelde mij dat Cees, zodra hij van vakantie terug was, bijna direct weer de volgende vakantie boekte. Misschien wel met de behoefte dat vakantiegevoel zo lang mogelijk vast te willen houden. Cees was de grote aanjager.

Zeer ondernemend en steeds de grenzen opzoekend. Cees had een zwak voor de zwakkeren. Nam het waar mogelijk voor ze op. Ook voor zijn collega's haalde hij nogal eens de kastanjes uit het vuur. Bij menig leidinggevende was hij hierdoor niet zo geliefd.

Cees en Emelda

mening geeft en niet achter uw rug om anders handelt dan hij zegt”.

Ik ken Cees uiteraard zolang ik leef en had als kind altijd veel bewondering voor hem. Cees, toen meer dan ooit mijn grote broer, was de man van de indrukwekkende auto's, van de meest inspirerende ambities, van de mooiste cadeaus. Cees was ook een man met een groot rechtvaardigheidsgevoel. Ik herinner mij dat hij het een keer voor mij opnam als ik weer eens een stevige woordenwisseling met mijn vader had over het geloof. Hij zei dan tegen pa: “Wees toch blij dat Peter eerlijk zijn

Nog vóór zijn opleiding tot psychiatrisch verpleegkundige heeft Cees een praktijkopleiding gehad tot kleermaker. Hij was zelf op de meesterkleermaker, de heer Bos, afgestapt. Cees kon op den duur zeer verdienstelijk maatwerkkostuums naaien. Na deze baan koos Cees, net als eerder zijn broers Johan en Pieter, voor het vak verpleegkundige.

Cees kon ongelofelijk spontaan of onbezonnen zijn. Zo herinnerde mijn broer Pieter zich een gebeurtenis in ziekenhuis Bloemendaal waarbij Cees als grapje op het bord in het leslokaal had opgeschreven: *In verband met het mooie weer hedenmiddag geen les!* Nu zou erom gelachen worden, maar toen kreeg hij van de leiding van ziekenhuis Bloemendaal een fikse straf; hij werd namelijk een half jaar teruggezet in zijn opleiding tot psychiatrisch verpleegkundige. Een stevige domper waar hij goed de pee over had.

*Huize Bloemendaal Loosduinen Pav. „Rozegaarde”
Paviljoen Rozegaarde
Psych. inr. Bloemendaal*

Cees is op relatief jonge leeftijd getrouwd met Lieke Mann en uit hun huwelijk zijn twee kanjers van kinderen voortgekomen, Manuel en Diane. Over de kinderen wilde ik het even hebben. Manuel en Diane vertelden dat zij als kind een leuke vader hebben gehad. Een *ECHTE* vader. Tijdens het autorijden stond er altijd jaren 60 – 70 muziek op. Cees daagde zijn kinderen dan uit om te raden van wie deze muziek was. Als zij het raadden dan kregen Manuel en Diane hiervoor een bepaalde vergoeding en die kon wel oplopen tot 5 of 10 gulden. Cees durfde zich niet te veel aan dierbaren te hechten. Zo zei hij eens tegen mij dat hij niet 100% van zijn kinderen kon houden. Hij zou het verdriet dan namelijk niet aankunnen als er iets met één van hen zou gebeuren. Pas afgelopen weken realiseerde ik mij dat hij feitelijk zei dat hij meer dan stapeldol op ze was, maar zich op voorhand wilde beschermen tegen het eventuele verdriet. De kleinkinderen Robin en Jeroen bewaren aan hun Opa vooral leuke en waardevolle herinneringen. Opa Cees kon voor hen onverwachts grappig en verrassend uit de hoek komen. Niet voor niets geven zij hem de mooie en veelzeggende titel: gekke Opa.

Cees zei twee weken terug dat hij een slechte vader voor zijn kinderen is geweest. Hij zei dat met veel spijt in zijn stem. De kinderen hebben dit gelukkig niet zo ervaren en hebben hun vader altijd erg gewaardeerd. Prijzenswaardig is dat Cees de verstandhouding door de jaren heen met hun moeder Lieke goed heeft weten te houden. Zo zei hij menigmaal dat: “Als het met Lieke goed gaat, gaat het met de kinderen ook goed.” Lieke zal aan deze goede verstandhouding ongetwijfeld ook haar steentje hebben bijgedragen. Goed om te weten is dat Cees zich jegens Lieke in materieel opzicht sportief heeft gedragen.

Hoogovens IJmuiden

Cees leerde Emelda op de Hoogovens kennen. Emelda was in zijn ogen de meest ideale vrouw en hij prees haar figuurlijk de hemel in. Cees mag inderdaad trots zijn op Emelda, want als geen ander kon zij behendig omgaan met zijn soms ‘complexe’ karakter. Emelda heeft veel mooie kanten van Cees meegemaakt. Cees was zorgzaam; besteedde veel tijd aan eten koken en maakte het altijd met veel lichtjes en kaarsen gezellig. Enkele keren per jaar zette Cees de hele huiskamer op zijn kop. Alle.

meubels kregen een andere plaats en kabels en snoeren moesten dan worden verlegd. Een klus die niet zelden de gehele dag duurde. Bij thuiskomst trof Emelda een geheel nieuwe woonsituatie aan en kon hier volop van genieten.

Zij bewonderde Cees dan om zijn inzicht en creativiteit. Cees was innemend en had zijn hart op de goede plek. Cees kon echter ook rechtlijnig zijn en recht-voor-zijn-raap. Geduld was niet zijn sterkste kant. Zo liet hij eens een karretje vol boodschappen staan toen het wachten bij de kassa hem te lang duurde of vertrok hij bij de kapper – waar hij jarenlang kwam – die hem ondanks een gemaakte afspraak veel te lang liet wachten.

Met zijn schoonouders Arie en Rie had Cees een bijzondere relatie. Bijzonder in de zin dat zijn schoonvader meer een vriend voor hem was. Daarnaast kon hij bijna alles met de begripvolle en geduldige Rie bespreken en van haar nam Cees veel aan.

Cees wist wat hij wilde en in het realiseren van plannen kon hij dominant zijn. Het geven van tegengas werd door hem helaas nogal eens als kritiek ervaren. In dat opzicht was het niet altijd makkelijk met Cees samen te leven. Emelda heeft evengoed veel gelukkige en mooie jaren met Cees gehad.

Helaas raakten Cees en Emelda op den duur van elkaar vervreemd: het werd een kwestie van wel willen maar niet meer kunnen. Alle liefdevolle, wijze en geduldige gesprekken met zijn lieve schoonmoeder Rie ten spijt. Uiteindelijk ontaardde dat in een echtscheiding met alle pijn en verdriet die daarbij horen. Maar ondanks de scheiding stond Emelda op moeilijke momenten toch weer steeds aan zijn zijde omdat de liefde altijd gebleven is. Wat mooi is het dan dat dit tot gevolg heeft gehad dat Cees en Emelda op vrijdag 19 augustus 2016 opnieuw in het huwelijk zijn getreden. En hoe zichtbaar was het voor de aanwezigen om te zien dat Cees en Emelda veel van elkaar hielden.

Cees was een zeer actieve en misschien zelfs wel fanatieke sporter. Op de sportschool heeft hij de nodige vrienden gemaakt. Een aantal hiervan is vandaag aanwezig. Wat mooi om te weten dat het Cees telkens weer lukte om relaties met anderen aan te gaan en dat hieruit de nodige vriendschappen zijn voortgekomen.

Buurvrouw Teunie was voor Cees op belangrijke momenten ook zijn steun en toeverlaat. Zij paste wanneer nodig op zijn hondje Cody. Een goede buur is beter dan een verre vriend, gaat als uitspraak in het geval van Teunie meer dan ooit op. Fijn dat je dit voor Cees allemaal hebt willen doen Teunie.

Buurman Rob stond Cees altijd terzijde als hij problemen had met zijn personal computer. Te pas en te onpas moest Cees een beroep op hem doen. Rob heeft hem waar nodig – dus ook op andere terreinen dan de pc – altijd bijgestaan en geholpen. Een goede buur is beter dan een verre vriend of familielid.

In de Oosterweezenstraat Alkmaar, waar Cees woonde, waren het allemaal goede buren!

Buurman en vriend Dario heeft Cees op vele momenten bijgestaan. Ondanks dat Cees vele malen de deur ook voor hem niet opende, bleef hij stug volhouden. Het lukte Dario altijd om met Cees weer contact te krijgen. Dario, je hebt ontzettend veel voor Cees betekent en namens ons allen heel veel dank voor je liefdevolle en trouwe vriendschap

Cees wilde eigenlijk nooit naar het ziekenhuis onder het motto: “Alles wat vanzelf komt, gaat ook weer vanzelf over.” Vijf jaar geleden kreeg Cees op een dag te horen dat hij lymfeklier kanker had. Zelfs een gevaarlijke vorm. Hij moest er rekening mee houden dat hij misschien nog maar drie maanden te leven had. In korte tijd zijn er, net als de afgelopen weken, veel familieleden en vrienden bij hem langs gegaan. Huilend vielen ook wij elkaar in de armen en zei Cees ontredder: “Ik wil nog niet dood!” Als altijd stond Emelda hem weer ter zijde. Cees was hier erg blij mee en wilde het liefst de relatie weer herstellen. Cees liep echter te hard van stapel en gunde Emelda helaas onvoldoende tijd en ruimte om aan deze nieuwe situatie te wennen.

Gelukkig knapte Cees na de eerste behandeling relatief snel weer op en heeft hij er vijf mooie jaren bijgekregen. Op enig moment koos Cees ervoor om weer naar de kerk te gaan. Hij kwam daar vervolgens trouw elke week en heeft op zijn manier het geloof kunnen belijden. De laatste weken zijn de gesprekken met de voorganger, dominee Baan, intensiever geweest en heeft hij hier veel rust en troost aan ontleend. Met onze zus Hanna had hij de laatste tijd steeds regelmatig contact. Hanna, die trouw altijd de contacten met Emelda en haar moeder warm heeft gehouden, was overal goed van op de hoogte. Hanna was op belangrijke momenten voor Cees een heus steunpilaar. Fijn dat je deze rol voor Cees hebt mogen en kunnen vervullen Hanna!

Achter het masker van flinkheid ging een hypergevoelig en zeer kwetsbaar mens schuil. De laatste weken heb ik meer van Cees gezien dan in die 70 jaar daarvoor. Donderdag 18 augustus kwam Dario op bezoek. Toen hij van Cees hoorde dat het een aflopende zaak was begon Dario hevig te snikken. Cees, die zich verbeet van de pijn, riep liefdevol en steeds overtuigender dat Dario bij hem op bed moest komen zitten. Hij wilde Dario persé troosten. “Ik heb het allemaal al verwerkt man, je hoeft niet meer te huilen.” Hij nam de hand van Dario in zijn hand en zo lukte het hem om Dario te troosten. Tranen welden in mijn ogen. Wat een geweldig mooi beeld, maar het toont tegelijk aan dat Cees zich amper raad wist met échte emoties.

Medisch centrum Alkmaar

meer te zullen komen als hij niet eerst zelf daarvoor de moeite nam. Deze methode bleek gelukkig effectief. Namens Emelda, Tiny, ook jij bedankt voor de steun en altijd trouwe vriendschap.

Cees was een man met uiteenlopende kanten. Zo kon hij enorm behulpzaam zijn. Cees heeft een belangrijk deel van zijn pensioenjaren vrijwilligerswerk op de rolstoelbus gedaan. Als chauffeur bracht hij de mensen van A naar B. Ook binnen deze vrijwilligersorganisatie heeft hij een onuitwisbare indruk achtergelaten. Niet voor niets heeft de voorzitter Menno de Jong van Stichting Rolstoelbus Alkmaar tijd gekregen om iets tijdens deze plechtigheid over Cees te zeggen.

De laatste twee weken waren voor Cees en zijn meest dierbaren extreem zwaar. Cees klaagde echter nooit! Cees bleef altijd positief en stilletjes hopen op een wonder. Drie weken geleden zei Cees nog tegen Emelda dat hij misschien wel 94 jaar zou worden. Cees was een optimist tegen wil en dank en vast ook tegen beter weten in.

Lieve Emelda, Diane en Manuel; jullie hebben Cees tot zijn laatste snik met hart en ziel bijgestaan. De laatste dagen waren veruit de zwaarste. Cees kon en wilde het leven niet loslaten. Hij heeft er alles aan gedaan om de regie te behouden. Zijn krachtig lichaam kon de strijd tegen de dood echter niet winnen. Dinsdagnacht om tien over halve één overleed Cees in het bijzijn van Diane en Emelda.

Dag lieve broer Cees

PS. Ik realiseerde mij pas achteraf dat ik er goed aan gedaan had nog even stil te staan bij de vriendschap tussen Cees en Peter Duyvestijn. Zij waren jarenlang sterk bevriend en deelden lief een leed. Nou ja, gedane zaken nemen geen keer.

COLUMN VAN (OOM) JOHAN

HERINNERINGEN

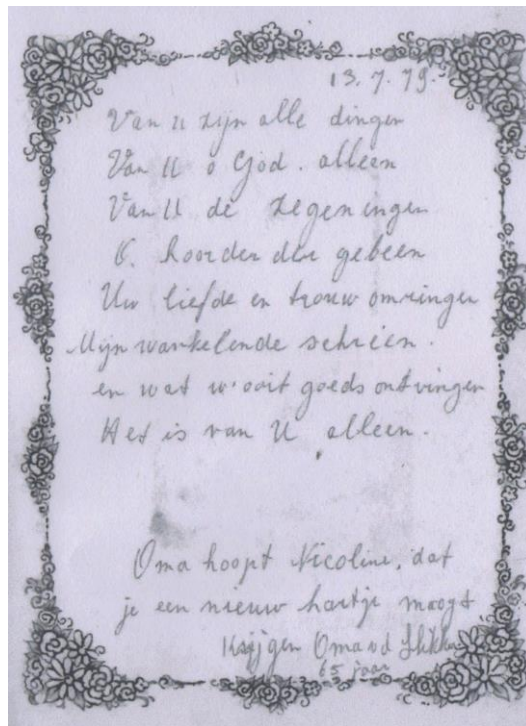
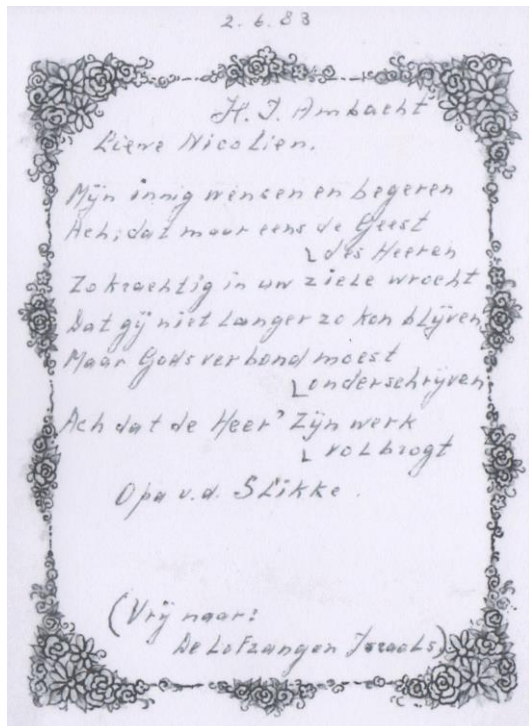

In een gesprek met één van mijn kinderen, kwam de poëziealbum ter sprake. Toen bij dit gesprek ook opa en oma van der Slikke betrokken werden, omdat zij ook wel eens in poëziealbums een gedicht schreven, kwam ik op de gedachte dat het wel leuk is om deze gedichten eens op te nemen in de Slikkertjes-Nieuwsbrief. Mogelijk zijn er meer kinderen of kleinkinderen die een poëziealbum hebben met ook een gedicht van (o)pa of (o)ma.

Veel albums kan ik me nog wel herinneren begonnen met een bekend gedichtje, dat luidde dan bijvoorbeeld als volgt: →→→→

Dit album is van mij
Zolang ik hoop te leven
Johannes is mijn naam
Mij bij de doop gegeven
Van der Slikke is de achternaam
Van mijn vaders stam
Vlaardingen is de plaats
Waar ik ter wereld kwam.

Pa en ma van der Slikke hadden niet altijd even veel inspiratie dus gebruikten ze ook wel bekende gedichten, maar dat doet aan de herinnering van vroeger geen afbreuk. Ik zou zeggen, lees beide gedichten en bedenk daarbij dat het toch wel leuk was wat sommige kinderen vroeger deden.

Een hartelijke groet,
Johan

FOTO VAN DE MAAND

In een fotoboek van **opa van der Slikke** is onderstaande foto opgenomen.

De meeste kleinkinderen kennen deze “**Ouwe opa**” niet. Het is de “stiefvader” van **oma van der Slikke –Don**. Zoals jullie wellicht weten is **oma’s vader, Jacob Don**, overleden toen zij zes jaar oud was. Dus in 1920. **Oma’s moeder, Lijje Paauw** is later opnieuw getrouwd. En dat was **Piet van Dorp**, of te wel deze “**Ouwe Opa**”.

Wij veronderstellen dat deze foto genomen is tijdens het 40-jarig huwelijksfeest van **opa en oma van der Slikke-Don**. Dus omstreeks 2 juni 1974 en wel toen zij woonden aan de Eksterlaan te Vlaardingen.

Van **opa van Dorp** valt veel te vertellen. Hij was voor ons de “**gekke**” **opa** die altijd grapjes maakte. Dit betekende dat we hem nooit serieus moesten nemen. Maar ja, daar kwam je pas achter als je wat ouder werd.

HET ZIEKENHOEKJE

Voor de nieuwsbrief hebben wij eveneens een berichtje gehad van **Elizabeth Bos – van Krimpen**. Zij mailde ons het volgende.

i

*Elizabeth Bos- van
Krimpen*

Hallo allemaal,

In de vorige nieuwsbrief heb ik gemeld dat ik geopereerd zou worden aan een hernia.

Inmiddels ben ik in het E.M.C. te Rotterdam hieraan geopereerd. Het heeft allemaal beetje tegengezeten maar gelukkig knappen wij toch weer wat op. Met behulp van de fysio hopen we spoedig op de been te mogen zijn.

We hebben alle reden tot dankbaarheid dat het tot hiertoe nog zo mag zijn. Ook wil ik via deze weg iedereen bedanken die, op welke manier dan ook, een blijk van medeleven heeft getoond. Het heeft me heel goed gedaan.

Liefs,
Elizabeth Bos- van Krimpen

Het doet ons allen goed om te horen dat de operatie geslaagd is. Wij wensen je van harte dat je spoedig weer de oude mag zijn voor je man en (klein-) kinderen.

Voor degene die **Elizabeth** een kaartje willen sturen volgt hier haar adres.

**Elizabeth Bos- van |Krimpen,
Bermweg 60,
2906 LC Capelle aan den IJssel.**

Je kunt natuurlijk ook mailen. Het mailadres is: Elizabeth.bos@bosinfra.nl

GEBOORTE

In week 35 werden wij verrast met het onderstaande geboortekaartje. **Martijn en Debora de Groot – van Krimpen** zijn op 24 augustus verblijd met de geboorte van een dochter. Zij kreeg de mooie namen **Charlotte Mathilde** mee. Naar wij hebben begrepen gaat het met moeder en dochter goed.

Door deze feliciteren wij **Martijn, Debora en de kids** van harte met de geboorte van hun dochtertje en zusje **Charlotte** en wensen hun met elkaar vele mooie maar bovenal gezegende jaren toe.

Geboortekaartje Charlotte de Groot

Dan volgt nu zoals gebruikelijk de betekenissen van de namen.

Charlotte is een Franse meisjesnaam en betekent klein en vrouwelijk.

Mathilde is eveneens een Franse meisjesnaam en betekent machtige strijdster en sterk in strijd.

GEDICHT VAN DE MAAND

Vele hebben wel eens een leuk hondje gekocht. Het was een echt lief beestje. Maar toen het groter werd.... Enfin, dit oude kleuterliedje zegt er alles van wat ervan geworden is.

Toen onze mop een mopje was....

Toen onze mop een mopje was,
Was hij aardig om te zien;
Nu bromt hij alle dagen
En bijt nog bovendien.
Waf-woef, waf-woef,
Waf-woef, waf-woef,
En bijt nog bovendien;
Nu bromt hij alle dagen
En bijt nog bovendien.

Je bent een recht bedorven dier!
Eerst at je wat ik bood;
Nu wil je lekkere beetjes.
En lust niet eens meer brood.

Waf-woef, waf-woef,
Waf-woef, waf-woef,
En lust niet eens meer brood.
Nu wil je lekkere beetjes.
En lust niet eens meer brood.

De mop zie hierop tot de knaap:
Hoe dwaas praat gij daar toch!
Had gij mij niet bedorven,
'k Was een lief mopje nog.
Waf-woef, waf-woef,
Waf-woef, waf-woef,
'k Was een lief mopje nog.
Had gij mij niet bedorven,
'k Was een lief mopje nog

Het liedje is te beluisteren op: <https://www.youtube.com/watch?v=TsUpXlfyxu8>

OPDAT WIJ HET NIET VERGETEN

Ons is wel eens gevraagd hoe vroeger bij **opa en oma van der Slikke** de zondag verliep. Zoals wellicht bij de meesten van ons is de zondag een rustdag die in bescheidenheid wordt doorgebracht. Zo was het bij **opa en oma van der Slikke** ook.

Zondagmorgen werd iedereen op tijd, dat wil zeggen om ongeveer half acht gewekt. De “groten” zorgden voor zich zelf en de “kleintjes” werden door **oma** aangekleed. Daarna werd iedereen om even over achten aan de ontbijttafel verwacht.

Maar dat was voor **opa** een groot probleem. Want niet iedereen kwam op tijd aan tafel. Dat kwam omdat de “groten” meestal wat langer in bed bleven liggen. Omdat **opa** graag op tijd in de kerk wilden zijn en altijd lopend, moest alles op tijd geschieden.

Na het ontbijt werden de kinderen door **opa** gekeurd. Iedereen moest er verzorgd en netjes uitzien. Oma deed altijd haar uiterste best dat de kinderen daaraan voldeden Maar het kon wel eens gebeuren dat door de zorgen één van de kinderen niet voldoende netjes gekleed was en die moest dan thuis blijven. 's Morgens bleef **oma** thuis om op de hele kleintjes te passen en 's avonds was het de beurt van **opa** om thuis te blijven.

*Westnieuwlandkerk Vlaardingen
(gesloopt in 1975)*

In begin jaren vijftig van de vorige eeuw gingen **opa en oma** naar de Westnieuwlandkerk in Vlaardingen. Daarna tot de jaren zestig in de Dijklaankerk te Vlaardingen.

Om tien uur begon de kerkdienst, en destijds was het de gewoonte dat na de kerkdienst de kinderen aansluitend naar

de zondagschool gingen. Intussen ging **opa** met de “groten” naar huis, dronken een kop koffie en werd de maaltijd klaargemaakt.

Vrijwel direct als de kinderen uit de zondagschool kwamen werd een warme maaltijd gebruikt.

*Dijklaankerk te Vlaardingen
(In de jaren tachtig gesloopt)*

Na de maaltijd ging ieder zo zijn eigen gang. Dat wil zeggen, de “groten” deden een spelletje of lazen een boek. De “kleintjes” speelden met hun speelgoed en in de loop van de middag las **oma** voor de “kleintjes” een stukje voor uit de kinderbijbel van Vreugdenhil. Om circa kwart over vier ging **oma** met de “groten” naar de kerk. **Opa** zorgden ervoor dat tijdens de avonddienst de “kleintjes” werden verzorgd en voordat **oma** thuis kwam in bed lagen. Zo verliepen alle zondagen in een bijna volmaakte structuur.

Begin jaren zestig hebben **opa en oma** zich aangesloten bij de Plantagekerk te Schiedam waar ds. H. Hofman voorging.

Daardoor veranderde het verloop van de zondag sterk. Twee maal van Vlaardingen naar Schiedam lopen was te veel voor **opa**. En **oma** kon deze afstand van meer dan vijf kwartier lopen helemaal niet meer aan. Vanaf toen werd thuis 's morgens preken gelezen van het “Overjarig koren”.

Ds. H. Hofman

's Middags om circa kwart voor vier werd aanstalten gemaakt om naar Schiedam te gaan. Lopend wel te verstaan. En weer of geen weer, sneeuw, onweer of regen, men bleef nooit thuis.

Plantagekerk te Schiedam

's Avonds, om circa kwart voor acht was men weer thuis en werd er een broodmaaltijd genuttigd..

JARIGE VAN DE MAAND

Van de “Jarige van de maand juli” kregen wij nog het volgende bedankje.

Pieter-Paul

Hallo familie,

Iedereen hartelijk bedankt voor al die kaarten voor mijn verjaardag had gekregen en zelfs sommige met inhoud.

Ik vond het heel leuk om de jarige van de maand te zijn.

Vriendelijke groeten,
Pieter-Paul van der Slikke
+ familie

Dan volgt nu een bedankje van de “Jarige van de maand augustus”.

Hallo allemaal,

Wat leuk is dat als je de jarige van de maand ben.

Iedereen bedankt voor de mooie kaarten die ik kreeg, bij sommige kaarten zat zelfs geld in!

Hartelijk bedankt.

Groetjes van
Lindy van der Slikke.
(en ook van papa, mama, Robin en Joaz)

Lindy

Vervolgens een herinnering aangaande “de Jarige van de maand september”. En dat is:

Marin van Krimpen

Marin van Krimpen

Marin van Krimpen is een dochter en het 2^e kind van **Stefan en Hannah van Krimpen**. Zij is op 21 september jarig en hoopt dan 8 jaar oud te worden. Het is een vrolijk meisje die gek is op haar zusje **Reza** van twee. Ook speelt ze graag met haar grote broer **Jesse**, die nu 9 jaar is. Zij helpt haar moeder regelmatig in huis, en gaat graag naar de gym waar ze op zit. Ze wonen helemaal in Friesland, maar ze vinden het heel gezellig om bij de familie in Zuid-Holland te zijn. Ook op de familiedagen van de familie van Krimpen komen ze graag.

Hun adres is:
Marin van Krimpen,
It Risplân 8,
8734 HT, Easterein.
Mailadres: gihannah@hotmail.com

Is het geen lief meisje, ja toch. Daarom sturen wij allemaal haar een kaartje. Of niet! Jammer.

En nu is het tijd om “**de Jarige van de maand oktober**” bekend te maken.
En dat is geworden:

Déborah de Weerd

Déborah is een dochter van **Gert en Karen de Weerd – Stam**.

Déborah de Weerd

Zij heeft een heel spannend jaar achter de rug ze moest helaas naar een andere school. Het was voor haar best heel heftig maar ook voor het gezin, de zusjes en haar broer. Nu zit zij op een school in Zwolle. Daar heeft ze het wel erg naar haar zin. Verder is ze een spontaan en vrolijk meisje.

Zij hoopt D.V. 22 oktober 2016 tien jaar te worden. Dus het wordt al een hele dame. Het is ook een mooie leeftijd om door de familie verwent te worden met veel kaarten
De kaarten kunnen worden verstuurd naar:

Déborah de Weerd,
Apeldoornseweg 33a,
8075 BM Elspeet.
Mailadres: gdeweerd@klikSAFE.nl
Bellen mag ook: **0577-490869**

TENSLOTTE

Zoals wij in de vorige nieuwsbrief al hebben vermeld, stoppen wij per 1 januari 2017 met het uitgeven van de “**Slikkertjes-Nieuwsbrief**”. Daarom vragen wij jullie opnieuw dringend aandacht voor onderstaande bericht.

Lydia den Toom- van Krimpen heeft aangegeven dat zij bereid is om het uitgeven van de “**Slikkertjes-Nieuwsbrief**” te willen continueren. Alleen zou zij dit graag willen doen met medewerking van anderen.

Zij verzoekt dan ook allen die hieraan willen meewerken zich z.s.m. aan haar kenbaar te maken door een mail naar (toom@kpn.nl) te sturen. Zij zal daarna contact met de gegadigden op nemen om te bezien hoe hieraan invulling kan gegeven worden waardoor het bestaan van de **Slikkertjes-Nieuwsbrief** kan gecontinueerd worden.

Allen hartelijke groeten,
(Ome) Maarten en (tante) Sophia